

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
הני תרתי מתניא קמייתא משכח לה בין בחכרנותא בין בקבלנותא, מכאן ואילך, דאיתא בקבלנותא - ליתא בחכרנותא, ודאיתא בחכרנותא - ליתא בקבלנותא.	רב פפא:										■	◇	קד.	
אם אמר לו חכור לי שדה בית השלחין זה וכלי.											■	<	קד.	
ואמאי? לימא ליה: שמא בעלמא אמרי לך.											‡		קד.	
האומר לחבירו בית כור עפר אני מוכר לך, אף על פי שאין בו אלא לתך - הגיעו, שלא מכר לו אלא שמא, והוא דמתקרי בית כור. כרמא אני מוכר לך אף על פי שאין בו גפנים - הגיעו, שלא מכר לו אלא שמא, והוא דמתקרי כרמא. פרדס אני מוכר לך אף על פי שאין בו רמונים - הגיעו, שלא מכר לו אלא שמא, והוא דמתקרי פרדסא.	מי לא תניא:										■	‡	◇	קד.
אלמא אמר ליה: שמא בעלמא אמרי לך											■	‡		קד.
הכי נמי נימא ליה: שמא בעלמא אמרי לך											‡			קד.
לא קשיא הא דאמר ליה מחכיר לחוכר, הא דאמר ליה חוכר למחכיר. אמר ליה מחכיר לחוכר - שמא בעלמא אמר ליה, אמר ליה חוכר למחכיר - קפידא.	שמואל:										!	◇		קד.
אידי ואידי דאמר ליה מחכיר לחוכר, מדקאמר זה - מכלל דקאי בגוה עסקינן	רבינא:										!	◇		קד.
בית השלחין למה ליה למימר?											‡			קד.
דקאמר ליה: בית השלחין כדקיימא השתא.											!	◇		קד.
המקבל שדה מחבירו והובירה - שמין אותה כמה ראויה לעשות, ונותן לו. שכך כותב לו: אם אוביר ולא אעביד אשלם במיטבא.											■			קד.
רבי מאיר היה דורש לשון הדיוט	[רבי מאיר]										■	◇		קד.
אם אוביר ולא אעביד אשלם במיטבא.	דתניא, רבי מאיר:										■	◇		קד.
רבי יהודה היה דורש לשון הדיוט	[רבי יהודה]										■			קד.
אדם מביא קרבן עשיר על אשתו, וכן כל קרבן וקרבן שהיא חייבת, שכך כותב לה אחריות דאית ליה עלי מן קדמת דנא.	דתניא, רבי יהודה:										■	◇		קד.
הלל הזקן היה דורש לשון הדיוט	[הלל]										■			קד.
אנשי אלכסנדריא היו מקדשין את נשותיהם, ובשעת כניסתן לחופה באין אחרים והוטפים אותם מהן, ובקשו חכמים לעשות בניהם ממזרים.	דתניא: [חכמים]										○	■	◇	קד.
הביאו לי כתובת אמכם.	אמר להן הלל הזקן:										○	■	◇	קד.
הביאו לו כתובת אמן, ומצא שכתוב בהן לכשתכנסי לחופה הוי לי לאינתו, ולא עשו בניהם ממזרים.											○	■	◇	קד.
רבי יהושע בן קרחה היה דורש לשון הדיוט	[רבי יהושע בן קרחה]										■			קד.
המלוה את חבירו לא ימשכנו יותר מחובו, שכך כותב לו תשלומתא דאית לך עלי כל קבל דיכי.	דתניא, רבי יהושע בן קרחה:										■	◇		קד.
טעמא - דכתב ליה הכי, הא אי לא כתב ליה הכי - לא קניא?											‡			קד.
משכנו והשיב לו המשכון ומת - שומטו מעל גבי בנין	והא אמר רבי יוחנן:										■	‡	◇	קד.
אהני כתיבה לגירעון.											!		◇	קד:
רבי יוסי היה דורש לשון הדיוט	[רבי יוסי]										■			קד:
מקום שנהגו לעשות כתובה מלוה - גובה מלוה, לכפול - גובה מחצה.	דתניא, רבי יוסי:										■	◇		קד:
נהרבלאי גבו תילתא	[נהרבלאי]										○			קד:
מרימר מגבי נמי שבחא.	[מרימר]										○		◇	קד:
לכפול - גובה מחצה	רבינא למרימר: והתניא:										■	‡	◇	קד:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
לא קשיא הא - דקני מיניה, הא - דלא קני מיניה.												◇	קד:		
רבינא משבח וכתוב לברתיה	[רבינא]											○	קד:		
אמרו ליה: נקני מיניה דמך												○	קד:		
אמר להו: אי מקנא - לא מיכפל, אי מיכפל - לא מיקנא.	[רבינא]											○	קד:		
ההוא גברא דאמר להו: הבו לה ארבע מאה זוזי לברתי בכתובתה.												○	◇	קד:	
ארבע מאה דאינון תמני מאה, או ארבע מאה זוזי דאינון מאתן?												^	קד:		
חזינו, אי אמר הבו לה - ארבע מאה זוזי דאינון תמני מאה, אי אמר כתובו לה - ארבע מאה זוזי דאינון מאתן.	רב אשי:												◇	קד:	
חזינו, אי אמר לכתובתה - ארבע מאה זוזי דאינון תמני מאה, ואי אמר בכתובתה - ארבע מאה זוזי דאינון מאתן.	איכא דאמרי, אמר רב אשי:												◇	קד:	
ולא היא, לא שניא דאמר לכתובתה ולא שניא דאמר בכתובתה - ארבע מאה זוזי דאינון מאתן, עד דאמר הבו לה סתמא.												■	◇	קד:	
ההוא גברא דקבל ארעא מחבריה, אמר: אי מוברנא לה - יהיבנא לך אלפא זוזי.													○	◇	קד:
אוביר תילתא.													○	קד:	
דינא הוא דיהיב ליה תלת מאה ותלתין ותלתא ותילתא.	נהרדעי:											◆	◇	קד:	
אסמכתא היא. ואסמכתא לא קניא.	רבא:											◆	◇	קד:	
ולרבא, מאי שניא מהא דתנן:												⋈	קד:		
אם אוביר ולא אעביד אשלם במיטבא?	[תנן]											⋈	◇	קד:	
התם לא קא גזים, הכא כיון דקאמר מילתא יתירתא - גזמא בעלמא הוא דקגזים.													◇	קד:	
ההוא גברא דקביל ארעא לשומשמי, זרעה חיטי עבדא חיטי כשומשמי.													○	◇	קד:
מנכי ליה כחשא דארעא	סבר רב כהנא למימר:												■	◇	קד:
אמרי אינשי: כחשא ארעא ולא לכוזש מרה.	רב אשי לרב כהנא:												■	◇	קד:
ההוא גברא דקביל ארעא לשומשמי, זרעה חיטי, עבדא חיטי טפי מן שומשמי.													○	◇	קד:
יהיב ליה שבחא דביני בני.	סבר רבינא למימר:												■	◇	קד:
אטו הוא אשבח, ארעא לא אשבה?	רב אחא מדפתי לרבינא:												■	◇	קד:
האי עיסקא, פלגא מלוה ופלגא פקדון. עבוד רבנן מילתא דניחא ליה ללוה, וניחא ליה למלוה. השתא דאמרינן פלגא מלוה, אי בעי למשתי ביה שכרא - שפיר דמי.	נהרדעי:												◆	◇	קד:
להכי קרו ליה עיסקא, דאמר ליה: כי יהינא לך - לאיעסוקי ביה, ולא למשתי ביה שכרא.	רבא:												◆	◇	קד:
ואם מת - נעשה מטלטלין אצל בניו.	רב אידי בר אבין:												◆	◇	קד:
להכי קרו ליה עיסקא, דאם מת - לא יעשה מטלטלין אצל בניו.	רבא:												◆	◇	קד:
חדא עיסקא ותרי שטרי - פסידא דמלוה, תרי עיסקי וחד שטרא - פסידא דלוה.	רבא:												■	◇	קד: